

פרשת ויצא

1914
WENT
WROTE
NWI
WAR
HATED
GERMAN
FRANCE
AUSTRIA
ENMITY

ויצא יעקב מבאר שבע כו' כ"ל בהקדים לפרש פסוק ויחלוש יחושע את עמלק ואת עמו לפי חרב. היות שקיבת השליטה של עשיו על עם הקדוש הוא הכל זכה מזאת כיבוד אז שפעה ובמה היה כיבודו זמרו שהיה ליד צפיו של יחזק ולזה אמר לו על חרבך תחיה פי' בשביל מזאת שעשית בחרבך פי' כך יהי לך חיות קלת ולזה לא כתב בחרבך תחיה כ"א על פי' כמו בשביל וישראל כשרוץ להחליש כמו של עשיו אינס לריכים לעמוד נגדו זכה כל תרי"ג מזאת שמקיימין תמיד כי אפילו זכה מזאתו אין לו שליטה עליהם כי הם קיימו כבוד אז יותר ממנו כמבואר בתורה הקדושה שיעקב כיבד את אביו יותר כדאיתא במדרש שעשיו לא מלא יד להביא וד' כלב ורזה להאכילו לאביו. ונמלא מני' ובי' אבא לחל ז"י נרגא: וחו ויחלש יחושע כו' לפי חרב פי' לפי מדרגתו וכחו של חרבו אשר לזה המליא עזמו לנחום עם ישראל זזה עזמו החליש אותו כ"ל * וחו ג"כ פי' ויאל יעקב מבאר שבע שידוע שבאר שבע רמו למדרגות גדולות אשר היה ליעקב אביו שתיקן כל השבע מדות כמבואר בספרי קודש לזה כשהנריך להתייבב נגד עשיו ולכן לא הלחיס נגדם בכל מדרגותיו הגדולות אלא ילאו מבחי' זאת הנקרא באר שבע: וילך חרנה פי' שהיה הולך זכה שלהם וחו וילך חרנה ועשה והלחיה נגדם וק"ל:

או יאמר ויאל יעקב מבאר שבע ויפגע במקום כו' כ"ל דהנה הלדיק הגמור אף שהלך ממדרג' למדרגה לרץ שידמה בעיניו כאלו הוא חינו עושה כלום כ"א הכל הוא מהש"ת ז"ה. וחו כי עמך מקור חיים כו' פי' דוד המע"ה אמר מה שאני מתפלל על החולה ונתרפא זו חינו מחמתו אלא כי עמך מקור חיים. ובאורך נראה אור ר"ל והאור הנראה לי הוא הכל אורך שאתה נותן בחסדך הגדול. וחו ויאל יעקב מבאר שבע דהלדיק מתחילה מתקן הששה קלות ונקרא הוא שבעה. ויאל ממדרגות אלו וילך חרנה ר"ל שמוליך ומבטל החרון אף מישראל. וגם פי' וילך שמוליך ומביא חירות ויפגע במקום ר"ל אף שהי' בכל המדרגות האלו היה חושב שכל תפילותיו שהוא מתפלל הכל הוא מאת המקום ז"ה. או יש לומר הפי' ויפגע במקום שכל תפלותיו לא היו רק על השכינה שנקראה מקום. וילן שם כי בא השמש ר"ל בכל עת אשר בא לו השמש דהיינו הבסירות ודביקות היה עוש' ליה דהיינו לילה וחושך בחשכו שאין זה מעלמי ומחמתי בא לי הבסירות כ"א הכל מאתו יתברך. ויחלוש והנה סלם כו' דהנה הלדיק הוא מושך השפעה

זרך לבו וכל הבא לידו לא ימנע עזמו מלעשות אם טוב ואם רע: אבל חכני ארש חלק ר"ל שאני לרץ להיות חלק ומנוחלח לה בעבודתו יתברך ויתעלי' זלי שום סיג ופסולת ופן ואולי ח"ו ע"י. הגשמיות יומשך לבי מעבודתו י"ת כ"ל ואולי ימושגי אבי שנשמים הבורא יתעלה ימשמש ויפספס במעשי והייתי בעיניו כמתעתע: והבאתי עלי קללה וגא' זכרה שפי' זאת הזכרה ילמיה קללה חלילה וחלילה. ותאמר לו אמו היא השכיני' הקדושה עלי קללתך בני ר"ל עלי מוטל לשמור אותך מקללה: אך שמת בקולי ולך קח לי ר"ל שתקבל הזכרות העו"ה ג"כ שהיה לי ר"ל ג"כ לעבודתו לשמו הגדול שתהיה כוונתך בכל עיני עו"ה הן באחילה ושחיה ושאר גשמיות רק לשמים להוליא ילולות קדושות מתוך המאכל באוכלך בקדושי' ובטהרה ושיחיה לך כח לעבוד לו י"ת ולעסוק בתורתו ובמלותיו וכן בכל דבר יהיה כוונתך לשמים: וילך ויקח ויצא לאמו מובן ממילא שפעה מזאת השכיני' לקבל הזכרות באופן הזה לשמו הגדול יתברך ויתעלה זכרו לעד ולנצח לנחיס אמן.

ויען יצחק ויאמר לעשו הן גביר שמתיו לך ואת כל אחיו נתתי לו לעבדים ודגן ותירוש סמכתיו ולך אפוא מה אעשה בני ויאמר עשיו אל אביו הזכרה אחת היא לך אבי זכרכי גם אני אבי כו' ויאמר אליו הנה משמני ארץ כו' יש לדקדק למה המתין יחזק עד שאמר עשו הזכרה אחת וכו' ולא בירך אותו מיד כשאמר לו עשיו הלא אללת לי זכרה גם לכאורה כמו זר נחשב שיחזק ירנה לזרך את עשיו ולא את יעקב * אך הענין דילחק היה רונה לזרך את עשיו בגשמיות ואת יעקב זרוחניותו כידוע וכשראה עשיו שזירך יחזק את יעקב זכרה הראויה לו לעשיו נוח ואמר לאביו הלא אללת כו' עכשיו שזכרת את יעקב בגשמיו' דהיינו שהם נשפטים מ"ג עולמות עב"י הלא זכרה שהוא מעולם החיות מגיע לי וחו אללת לי וכו' והשיב לו אביו הן גביר שמתיו כו' וכל אחיו כו' ודגן ותירוש כו' רמו השלשה זכרות הוא נגד שלשה עולמות כ"ל נתתי ליעקב אחרך ולך אפוא מה אעשה בני פי' היה הזכרה מעולם העשי' שיברך אותך זה חו מה אעשה דייקא ר"ל מעולם עשי' ואמר לו עשיו זנו הזכרה אחת היא לך אבי פי' שגם בגשמיות צעולם עשי' תמלא עוד זכרה לזכרכי ג"כ ומיד זכרו זכרות גשמיות אבל כשאמר לו תחלה לזכרו זכרות רוחניות כ"ל הלא אללת לא היה פונה כלל לזכרו ולא השיב לו כלום ועשה עזמו כלא ידעו והשיב לו מה אעשה וק"ל:

TRUTH
WIND
קול
BECAUSE
קול
KARMA
"OIL"
1900's FOUND

קול
CLARITY
TRUTH
IS PLACED
TO STAY

השפיע ופרנסה ויריד שיהא הפרנסה והלחם אלנו כחלום: דהיינו שלא יהא הלחם אלנו רק מלך ההכרח שכלתי אפשרי לעולם בלא לחם ולזה אמותיות לחם הוא חלם וגם רריך להיות תמיד נגד עיניו שפלות עולמו ורוממות אל יתברך וזו תפילתו עולה לפניו י"ת: זגורם לעולמו שיבא לו קדושה ע"ד שפרשתי לפיל צפי תולדות דברים היוצאים מן הלכ כו' דהיינו שדברי קדוש היוצא מלב האדם נכנסין ללב אותו אדם עולמו ומרבים ומסופים קדושה רבה יתירה: וכן להיפוך ח"ו וזהו ויהלום ר"ל שהיה אלנו השפעות הלחם כחלום ועוד והנה סלם מוצב ארצה ר"ל התפילה שהיא עולה למעלה לזה רומז סלם: היה מוצב ארצה דהיינו שהתחלתו היתה מוצב ארצה שהיה מסתכל בשפלותו וראשו מגיע השמימה היינו רוממות אל ופעל ע"ז והנה מלאכי אלקים עולים ר"ל התפילות והדבורים הקדושים שעולים למעלה לעולמות העליונים שהם נקראים מלאכים: ויורדים צו ר"ל אותם הדבורים עומם ירדו צו דהיינו בקרבן שנתוסף לו קדושה כח"ל וק"ל *

וישא יעקב רגליו כו' ע"ד הרמז והנה לדיק הוא כוללות ישראל והוא מפלה כל השפלות אשר נעשה בישראל חלילה להביאם אל הקדושה וזהו וישא יעקב רגליו ר"ל דגם פושעי ישראל מלאים מלות כרמון רק שאין כח בהמנוע שחפלה במעלות קדושים מחמת עזירות המכבים אותה והורידו אותה לרגלים למטה והלדיק העובד באמת מוטיא הקדוש מהקליפה ומעלה אותה להש"ת צ"ה וזו הוא וישא יעקב הוא הלדיק הנקרא בשם יעקב הוא מעלה ומנשא למעלה את רגליו ר"ל הקדושה שפלה אל הרגלים וילך ארצה בני קדם ר"ל נעשה הולך עם הארציות: בני קדם ר"ל הנוגע להבורא צ"ה שהוא קדמונו של עולם: וירא והנה באר צדקה דהנה הכתוב הורה לנו את הדרך אשר יבא צו הלדיק אל המדרגה הג"ל הוא ע"י שהלדיק רואה תמיד על הפנימיות התורה הקדושה דהתורה נקראת באר באר חפרו שרים והפנימיות נקרא שדה שהוא חקל תפוחים: וזהו וירא והנה באר צדק ר"ל שעיקר התורה היא בצביל השדה שהוא הפנימיות הנקרא שדה חקל תפוחים כח"ל והסיבה אשר על ידו ישיג פנימיות התורה הוא ע"י ג' בחינות שנתן הש"ת באדם דהיינו נפש רוח ונשמה והיינו אחר שיצבר האדם הנפש הבחימות יזכי לנפש השכליות ואח"כ יזכה לרוח ואחר אשר יחזיק במעוזו בעבודת הבורא באמת יזכי לנשמה וע"י ג' בחינות אלו יזכי להשיג פנימיות התורה הקדושה וזה רמז שלש עברי לאן רוצים עליה כו' רמז לג' בחינות הג"ל הג"ל

אשר ע"י יזכה לפנימיות התורה ועוד נוסף לזה שישפיע השפעות טובות לישראל וזהו כי מן הבאר הוא יסקו העדרים הם ישראל הקדושים עברי לאן קדשים: והאבן הגדולה על פי הבאר ר"ל הכתוב מפרש דשורש נקום קדוש הוא למעלה ואמותיות הקדושים נקראים חברים כדאיתא בספר יציר ובעולמות עליונים שם האמותיות גדולים ולנו נתן השי"ת אמותיות זעירין כדאיתא בזוהר הקדוש אית אתוון רברבין ואתוון זעירין ואנו ממויצין לקדש ולטהר עצמינו ולקשר אמותיות זעירין באתוון רברבין העליונים והוא ע"י נפש רוח נשמה שיזכה האדם וזהו והאבן גדולה ר"ל האמותיות גדולים הוא עפ"י הבאר ר"ל בעולם העליון הנקרא פי הבאר שם הוא שורש הקדוש ונאספו שמה כל העדרים ר"ל אחר אשר יאסוף יחד כל הג' בחינות נפש רוח נשמה הג"ל: אז וגללו את האבן ר"ל גלילו והפיכו דהיינו שעם הקדוש הזאת הם מהפכים מדת הדין למדת הרחמים וממתיקים הדינים בשורשם והשקו את האבן פי' אז הם גורמים השפעות לישראל לאן קדשים והשיבו את האבן למקומה ר"ל שגם הם גורמים קשור ויחוד האתוון זעירין לאתוון רברבין העליונים ששם הוא עיקר מקומם ויאמר להם יעקב אחי מאין דהנה הלדיק רעיוניו סליקי עליו תמיד לחשוב תמיד יראת ה' ולדרוש ולחקור כל אופני יראת ה' ועבודתו יתברך ויתעלה כאלו מחשבותיו מדברים זה לזה לומר לו איזה סיבה ופעולי היא לאדם שיתעורר לבו לעבודתו י"ת וזהו ויאמר כו' אחי מאין אתם היינו מאיזה אופן וסיבה בא לכם התעוררות לעבודתו י"ת ויאמרו מהרן אהנו דהיינו סעיפיו ומחשבותיו ישיבוהו שכל להם עיקר התהלת התעוררות יראה מחמת שהזכרנו המרון שהכעסו שמו הגדול יתברך ויתעלה: ובפרט בעון המצוי בעו"ה כאשר יוכשל האדם בעומאת קרי אזי יחרד האיש וילפת אחזתו חיל ורעדה ופללות וע"ז יתעורר לב האדם לעבודתו י"ת באומרו איך הכעסתי את שם הגדול והנורא במעשי הרעים וכשלת בעויתי וזה שאמר התנא הסתכל בשלשה דברים ואין אתה בא לידי עבירה דע מאין באת מטיפה סרוח פי' מאין באת להתחיל בעבודת הבורא יתברך: דהיינו שתזכור איך נכשלת בעוונך במקרה בלתי טהור וזהו מטיפ' סרוחה: ולאן אתה הולך ר"ל איזה סיבה ואופן יצאך שיהי' הולך בעבודתו יתברך: בזוכרך שתשוב לעפר רימה ותולע' הסיבה הזאת מביא לאדם הכנעה גדולה והוא העיקר ושורש לאדם שע"י הכנעה יהיה הולך ומתגבר ביראת ה' ובתורתו הקדוש: ולפני מי אתה עומד ליתן דין וחשבון כו' דהיינו אחר שתזכור שני דברים הג"ל

*

37

44

אני נותן לך ענה דהיינו עודנו מדבר עמם ר"ל בעת שתתחיל לדבר בדברי תורה ורחל באה עם האלן ר"ל אז תראה לדבר בירא' ופחד כ"ל אשר לאבי' היא בירא' השלימי' יראה הצורה ב"ה וצ"ש ויתעלי' הוא אבינו שבשמים יעש' עמנו חסד וישם בלבנו חבבתו ויראתו לעד וללנח נלחם חמנ' *

או יאמר וירא והי' באר בשד' כו' דהנה אלו אומרים חלקי אברהם כו' ואח"כ האל הגדול כו' זה אחד כו' כי אין אבות אלה שלשה ובשורשם בעולם האלילי' נקראים גדולי' גבורה תפארת וזה הגדול כו' כי תפארת נקרא גורא כידוע וכל מעשיו בתורי' ובמלות הוא כדי להשפיע כל השפעות מלמעלה למדת מלכות הנקראת באר מים חיים וזו הוא פי' והנה באר בשדה' והנה שלש' עדרי' לאן כו' שהאבות הם נקראים עדרי' המשפיעים לנו ע"י מלכות * וזהו מן הבאר ההוא יסקו כו' רק והאבן גדולי' על פי הבאר כו' כי ידוע שהחילונים נקראים אבן נגף הם מעכבים השפע וזהו וגללו האבן מעל פי הבאר שמשלקים החילונים מהבאר כדי שתלך ההשפעה והשיבו את האבן למקומה' כי לעתיד ישחט ה"ה"ר היינו שהקליפ' יבוער מן הארץ והרחניות שבו יושאר והכל יחזור להקדוש במהר' בימינו אכ"ר :

הי"ל תזכה לרוממות אל יתברך : וזהו וירא והנה סלם מולך ארז' כו' : סלם בלא וי"ו גימ' סיני דהיינו הסיב' הגורמות לאדם שישיג את התורי' הניתני' בסיני הוא העיקר הכנע' וזהו מולך ארז' רמז להכנע' גדולי' וראשו היינו הקדוש שישיג עי"ו מגיע השמימי' ונריך שיהי' השתוקקתו מאוד מאוד שיגיע בקדושתו למעלי' למעלי' עד אין קץ ותכלית וישתוקק תמיד לאמר מתי אגיע למקום אבותי : והי' מלאכי חלקים עולים כו' דהי' הדבורים של אדם המדבר בקדוש' בברא מכל דבור ודבור ש"ל בקדוש' מלאך קדוש וזהו מלאכי כו' עולים ר"ל הם מעוררים אתערוהא דלתתא ויורדים בו היינו אתערוהא דלעילא בהשפעות טובות על ישראל* ונחזור לביאור הכתוב ויאמר להם הידעתם את לבן בן נחור ר"ל שמחשבותיו שואלים זה לזה הם נתנו לבן לדעת המחשבו' ופניות שבאים לאדם בשעת הלימוד התורה הקדוש' הנתנה אש שחור' ע"ג אש לבני' וזהו רמז לבן דהיינו התורי' בן נחור לשון בני אמי נחור כי דהיינו הפניות והסתות המחשבות זרות שבה בתוך לימוד ויאמרו ידענו שמחשבותיו ישיבהו חמס כן הוא ידענו שנתונו לבנו להסתכל תמיד עי"ו ויאמר להם השלום לו פי' הן אמת שאתם נותנים דעתכם להסתכל על הפניות והמחשבות זרות \$ אבל זאת אני שואל אתכם אם תקנתם והשלמתם את המד' האמת להיות הלימוד שלכם בשלימות בלי שום פני' ויאמרו שלום והנה רחל בתו באה עם האלן ר"ל עי"ז שאלחנו תמיד מזדעזעים ויראים ברחל לפי גזוזה בזה השלמנו מדותינו בלימוד התורי' הקדוש* ולזה רמז רחל בתו רומז לירא' הנקרא בת : דאהבה נקרא בן' ויאמר הן עוד היום גדול ר"ל דגם זאת אומר הדיק פן תאמר הן עוד היום גדול לעסוק בעבודתו י"ת כאשר אפנה מעסקי עיני עוה"ז אז אתחיל בעבודתו י"ת אל תאמר כן כי לא עת האסף המקני' ר"ל שאין עת לאסוף קניני עוה"ז כי אל ימינו עלי ארץ אך כן תעשו ותליחו : השקו את האלן ר"ל עיני עוה"ז דברים הנשמיים יהי' לכם כמו נשיקה כדרך המשקים שאינו אלא גייע' בעלמא כן יהי' מחשבותיכם על עסקי עיני עוה"ז כמו גייע' בעלמא ודבר הכרחי' ולכו פי' ועיקר לדבק ענמו בצורה י"ת בדביקות ושלמות גמור וזהו ותישק ערפי' לחמותי רמז לדברים הנשמים הנקראת בשם עורף יהי' כמו נשיק' ורות דבק' בה רמז בעיני עבודתו דהיינו לרוותו בשירות ותשבחות לריך לזה דביקות גמור : ויאמרו לא נוכל עד כו' : ר"ל שמחשבותיו ישיבהו כי תאמר הרי לא נוכל להתחיל בעבודתו י"ת עד אשר יאספו כל העדרי' כ"ל כ"א ב"ג בחיות נפש ר"ג והדבר קשה עלינו עד מאוד :

After
WWI
Programs
Pre-WWII

Moment
ad
NOT PLAIN
NOT 77

ויעקב היה רוע' את לאן לבן הנותרות כ"ל לפרש לבן רמז ללובן העליון ולאן רמז לישראל לאן קדשים ויעקב אבינו ע"ה היה רוע' לתקן לישראל בגלו' המר והמתיק הדויים מעליהם וזהו הנותרות רמז לגלות המר שאנחנו נותרנו מעט מהרבי' וזהו רועה את לאן היינו ישראל הנותרים בגלות המר היה רוע' אותן וממתיק הדויים מהם לרחמים ויקח מקל רמז לדינים ע"ד שצדק ומשענתך דהיינו שבצט והמקל הם הדינים השולטים הלילי' הלך יעקב לתקנם ולהמתיקם עי"ד פרשיות תפילין הקדושים המרומזים בארבע תיבות אלו לבני' לא לח וערמון דארבע פרשיות של תפילין הם רומזים על החסד ורחמים ודין וצבור' דהיינו אהבת הוא אהבה וחסד' 2) היה אש שמוע הוא רחמים דכתוב בה ונתתו מעט ארנכס שהוא ע"י הרחמים 3) קדש הוא דין ששטה בכורי מלרים 4) והיה כי יביאך : הוא גבורה : שנאמר בה כי ביד חזקה כו' וי"ד תיבות אלו רומזים ג"כ רמזים הג"ל דהיינו לבנה רמז לחסד כולו לבן : לא רמז למים היינו רחמים' לוח וערמון רמז לדין וגבורה : כמ"ש בזהר ועי' הדי' פרשיות היה ממתיק הדינים : ויפלא בהם פלגות לבנות ר"ל שפילל בהדינים

בכל מגמותיהם רק להעלות את השכיני' לא שם עליהם הדבר הנ"ל והיה העטופים ללצן ר"ל שאותם הדיקים לא השגיחו רק לתקן לוצן העליון להעלות השכיני': והקשורים ליעקב כנ"ל אותם שיש להם התקשרות עם כללות ישראל הם פועלים כל הטרעות ההשפעות הנלרכים ליעקב היינו לכל עם בני ישראל

משפיעים להם כל טוב לעולם אמן * CONNECTIONS
* ALL IN ONE ARE CONNECTIONS

או יאמר ויהיה העטופים ללצן והקשורים ליעקב: דהנה כתיב תפלה לפני כי יעטוף *

דהנה הדיק לריך להעלות העולמות התחתונים מלמטה למעלה עד שורשם זה נקרא עיטוף דהיינו שכל עולם נעשה לבוש ועיטוף לעולם השני לו וכן עד סוף כל המדרגות: ותפילה הוא לשון חיבור כמו נפתולי אלפים ומדת מלכות נקראת עני דלית לה מגמרה כלום כדאיתא בזהר ולפני ה' ישפוך שיחו פי' שהדיק לריך להעלות במחשבתו דביקורתו עד רוס המעלות שהוא מקום הלוצן שכולו רחמים וזהו לפני ה' כו' וזהו והיה העטופים ללצן כו' והנה כתיב ומשה יקח את האהל ונטה לו כו' וקרא לו אהל מועד כי הדיק מתדבק בשרשו ברום המעלות בהתבודדותו ובמחשבתו ומקשר נפשו בעולמות העליונים ומתמיד השפע למטה וזהו אהל מועד: מלשון מועד ויום טוב ושבת כי ביום טוב ושבת הוא עת רצון כי רעווא דרעוויין אשתכח וכל דינין מתכפין: וזהו והקשורים ליעקב ע"י שהם מקשרים עלמם במחשבתם כנ"ל הם ממשכים השפעות ליעקב: ויחשע שיהיה במדרג' פחותה ממנו כתיב ויהושע בן נון נער לא ימיש מתוך האהל כידוע שבימי החול השכיני' מלוכז במיט' הנקרא נער וכל העולמות מקבלים על ידו וזה יבואר הפסוק ותקרא שמו משה כי מן המים משיתחו פי' כי כוונת מלרים היה שהי' ידוע להם שמש' הוא משורש כל התקדים ולכן השליכו אותו למים כדכתיב ויהי מדגיל בין מים למים: וכת פרעה החזירו לשרשו דהיינו שהסירי' אותו ממים התחתונים ונתדבק בשרשו והבין:

ע"י
לעולם
לפני
לפני
לפני

פרשת וישלח

וישלח יעקב מלאכים לפניו כו' נ"ל ע"ד הרמז דהי' הדיק כל עבודתו הוא להיותו דבוק בו יתברך ויתעל' ולדבק בשמתו תחת כסא הכבוד מקום שרשו והדיק המוכר את גופו ומטביר עלמנו מכל התאויות החילוניים אזי גם גופו הטבור דבוק בו יתברך

בהדינים פלות היינו חסד ורחמים: מחשוף הלבן דהיינו שהמתיקם עד שנתגלו החסדים המגולים: אשר על המקלות ויצא את המקלות אשר פלל ברהטים ר"ל שהלגי ופעל שיהיה אוחזו ג"כ יכולים להמתיק הדינים ע"י התור' והיינו ברהטים בשקחות המים רמז להתור' הקדוש' הנקרא ברהטים כדאיתא בזהר הקדוש אשר תבואי האין לשמות ר"ל כאשר יבואו האין קדשים דהיינו ישראל לשמות התור' וללמד לנוכה האין: אז יהי לנוכה לפניהם כל המאורעות והטרעות ישראל בגלות המר הזה: ויחמנה בבואן לשמות דהיינו שיבא להם חימום גדול בלימוד הזה: ויחמו האין אל המקלות ר"ל שיבואו להם חימום על הדינים ועל המאורעות אשר לא טובים: ותלדנה האין עקודים כו' דאיתא בספרים הקדושים דיש עולמות נקראים כן עקודים כו' שבראש הזורא ב"ה בתחיל' והם היו די ואח"כ המריבין ובראש מחדש ומוגם ברחמים והלדיק בתורתו הקדוש' הוא בורא שמים חדשים: וכבר אמרתי הטעם שהלדיק יכול לבטל הדינים הקב"ה גזר והלדיק מבטל הוא ע"י מחמת שהגזירה נגזרה באזהר עולם והלדיק עושי' שמים חדשים ונמלא לא היה הגזירה בזה העול' * וממילא הגזירה בטיל' וזהו ותלדנה האין עקודים ר"ל שהם עלמם מולידים ועושים עולמות ועושים אותם רחמים גמורים: והכשדים הפריד יעקב ר"ל כשז וכשז הוא אחד: והוא כאלו נכתב כשדים והיינו רמז לאותן שבאים בסוד עליון מלשון בהדי כשזי דרחמנא כו' אותם הפריד יעקב דהיינו שיהא כל עבודתם על השכינה שיהיה לה עליה: ולא כנ"ל ויתן פני האין אל עקוד: דאיתא כל האומר העקוד' ומכווין כאלו עוקד עלמו ע"ג המזבח אזי הקב"ה מלך מחשבתו למעש' חוכר זכו עקידתו לישראל וזה ויתן פני האין אל עקוד אל זה שעוקד עלמו כנ"ל: וכל חוס בלאין לבן ר"ל אותם הדיקים שהם בין אף לבן הם ישראל כנ"ל שבאו בסוד העליון ומחממים עלמם לעלות את השכינה וישת לו עדרים לבדו: ולא שחם על אף לבן ר"ל שלא שחם על ישראל שעי' יהי' ההשפעות לישראל: רק והי' בכל יחס האין המקושרות לשון התקשרות ר"ל כ"א ע"י אותם הדיקים שיש להם התקשרות עם כללות ישראל הם ומחממים עלמם לבטל כל הדינים מישראל הם משפיעים להם כל לרכיהם: ושם יעקב את המקלות היינו הדינים כנ"ל שם אותם לעיני האין: ברהטים ר"ל שהם ימתיקו הדינים ע"י התור' הקדוש': ליחמנה במקלות ר"ל בשביל שהם משגיחים על ישראל ומחממים עלמם עליהם להמתיק הדינים: ובהעטוף האין לא ישם ר"ל אותם הדיקים העטופים

STIR
FROM
WITHIN

57

יתר מן הראויה במסים וארנוניות גזל יהי בידם ועי' ירחם ה' עלינו כי די לו בזה שאנחנו נכנעים לפניו וחולקים לו כבוד עם לבן גרתי ואחר עד עתה: דהי' לבן אמותיו וכל דהיינו היצר הרע נקרא ככל' ואחר שזכ' האדם לעבוד בשני יצרים כאמור בכל לבבך בשני יצריך אזי ה'יהי'ר והספך ללבן דהיינו לובן העליון: ואימת זכה אדם לזה העיקר הוא ע"י הכנע' שיחזיק עצמו בזה העולם כגר: זהו עם לבן פי' שזכיתי שיהי' ה'יהי'ר והספך מנבל ללבן עתה' הסיב' לזה: גרתי לשון גירות דהיינו שהחזקתי עממי גבר בהכנע' גדולי': ובכל זאת לא עלתי בידי צימים מועטים כ"א ואחר עד עתה פי' שאחרתי בעבודה הזאת יום אחד יום ושני אחד שנה וזהו שאמרתי וכבר אמר אלה השם ונשמע קולו פי' שזמן ארוך לריך האדם לנעוץ אלא השם עזרני שאזכ' לעבדך באמת: ואלו ונשמע קולו חבל לא צימים מועטים' ואם תאמר ומיכן יהי' פרכסו של אדם לזה אמר ויהי לי שור וחמור' דהיינו שהפרנס' בא ממילא אם עושים רצונו של מקום' ואשלח' להגיד לאדוני למנוח' הן צעיניך ר"ל כי כן דרך האומות בראותם כבוד ועושר ישראל אזי הוא חביב ונושא חן בעיניהם אף שאינו נהי' מיישראל אעפ"כ נושא חן בעיניהם' וישבו המלאכים אל יעקב לאמר באלו אל אחיך כו' ר"ל הרמז הגם שהדבורים של ה'לדיק פועלים ונכנסים בלב עשו שיתספך לאחיו כנ"ל אעפ"כ וגם הולך לקראתך פי' אעפ"כ הוא מתנגד והולך לקראתך ומעשיו הם התנגדות והספך מעשך הטובים: וארבע מאות איש עמו רמז שגם שעושי' כל מעשים רעים אעפ"כ אומר שהוא בן עולם הבא שיש לו ת' עלמין דכקופין זהו עמו שאומר שעמו הם ארבע מאות רמז לת' עלמין כנ"ל:

או יאמר ויהי לי שור וחמור' דהי' כתיב ויאמר אלקים ישראל המים שרץ נפש חיה ועוף יעופף על הארץ' יש לומר הרמז שע"י המור' הקדוש' הנקב' מים זכ' האדם לנפש חיה דהיינו לנשמי' עליוני' ועוף יעופף על הארץ ר"ל שיעופף עם מחשבתו בעולמות העליונים ויצרא אלקים את התיניים הגדולים ופירש"י וכדברי אגדה הוא לווייתן שצראם זכר ונקב' יש לומר שרש"י ז"ל רומז בדבריו לתרץ לשון הכתוב ויצרא שהוא מיותר לכאור' וגם השינוי לשון שהי' לו לומר ג"כ ויאמר יהי תניינים כו' אך לפי הענין הנ"ל יבואר שזה רמז על ה'לדיק הדבוק בו י"ת הנקרא לווייתן לשון לווי"י' ודבוק בהש"ת כ"ה שזה בלתי אפשרי שיבא לאדם כ"א מאתו יתב"ש דמעיקרא ליוה הש"ת שיעבוד אדם מעצמו המדרג' הזאת שזכ' לנשמי' ולכן נאמר ויאמר כו' חבל

יתברך: וחו הוא לשון תפילי' דהיינו דביקות כמו נפתולי אלקים כו' שע"י התפילות הזכות והגלגלות במחשבות טהור' נתדבק בו י"ת: וחו וישלה לשון לוויה כמו ויזו פרעה אנשים וישלחו אותו תרגום וישלחו ואלוויאו ר"ל שהלדיק מלווה את המלאכים הנשלחים לפניו דהיינו הדבורים היוצאים מפי ה'לדיק נצראים מהם מלאכים והיינו שגם גופו הטהור הוא מסייע להמלאכים שלו שיעלו למעלי' לפניו אל עשו אחיו ר"ל עי"ז גורם שעשו נעש' אחיו: ארלה שעיר שדה אדום פי' שנעש' אחיו למט' לזה רמז ארנ' שעיר' וגם נעש' אחיו למעלי' דהיינו בעולם שלו הנקרא שדה אדום השר של אדום נעש' ג"כ אחיו ויזו אותם לאמר פי' לו הוא לשון זירח כדאיתא אין לו אלא זירח דהיינו שהלדיק מוליא דבריו מפיו הקדוש בקדוש' וזירח כ"כ עד שהם נעשים חוקים כ"כ לאמר פי' **שיאמר** ממילא הדבר הזה שיתספך עשו לאחיו כי בוודאי אין מן הכחן לעשות זאת עיקר התפילי' רק ע"י הדביקות בשאר תפילותיו ודבריו של ה'לדיק במחשבות טהורות וגלגלות ממילא יוצא הדבר הזה לפעולתו שגם אויביו ישלים עמו: וזהו רמז שצוה ירמיהו הנביא ולא תוילאו משא מצתיכם ציוס השבת' דהנה כפי הנהגתו של אדם כל ימי השבוע ימי החול במחשבות טהורות בתפילי' אזי נשבת קודש ותוספ' בו קדוש' יתיר' יותר ויותר: וכן להיפוך ח"ו אם הולך שובב בדרך לבו במחשבות זרות ומעורבות אזי ציוס השבת כל המחשבות של ימי החול במחשבות חזק ופיגול וח"ו נסתמים שערי תפילות מלעלות תפילות ישראל דהיינו שעומדים על פתח השערים העליונים ומעכבים תפילות שער ישראל: וזהו שהסויר אותם הנביא ולא תוילאו משא מצתיכם ציוס השבת דהיינו המחשבות זרות שהם כמשא גדול ועוצרים לפניו ציוס השבת מחמת שהשב בהם כל ימי החול' והביאו אותם בשערי ירושלים דהיינו שלא תביאו אותם התפילות המתפגלים במחשבות זרות בשערים העליונים ועומדים על פתח השער ומעכבים תפילי' ישראל לעלות דרך השערים* ואיך לא יעלה מורה על ראשו וחרד' גדולי' בלב האדם השפול עד היכן גורם בעונו לו ולאחרים? כה תאמרן לאדוני לעשו הנה המור' הקדוש' מלמדת אותנו איך להתנהג בגלות המר הזה אשר אנו כחוננים תחת די האומות ואנחנו מוכרחים לקבל בגלות בזה' עד ירחם ה' עלינו ויגאלנו גאולת פולם במהר' ובעוד שאנחנו בגלות המר אנו מוכרחים להיות נכנעים לפניכם ולקוראם אדונים וחו כה תאמרן לאדוני לעשו: ר"ל שתקראו אותו אדון בדבר' עמו ואלו כאשר יוסף להרע לכם

והי' 22 years

ASK GOD What do you want methods ASK GOD

400 WORLDS ABOVE

WE'RE CONNECTED SO DON'T HATE ME

אכל המדרג' שנית שזכ' אדם לדביקות בו י"ת שיהא
 נקרא בשם לויתן שיהי' דביקות כ"כ שכמעט יהי'
 בטל מהמניאות עד שהי"ת מלנן אותו וזהו לינן
 את הזכר רמז הדביקות הכ"ל שהי"ת מלנן בו
 הדביקות שלא יתבטל מהמניאות וזכר רמז לדביקות
 והרג את הקדש רמז שהוא לדיק כזה שהלך הקבוצת
 שבו הוא היל"ר הרג אותו לגמרי ומלחוס לדביקים
 לעתיד לבא רמז שלהלדיקים הבאים אחריו קל להם
 לעבוד הש"ת ע"י שגורם הלדיק הג"ל במעשיו ומלחוס
 לשון המתקה שהמלה ממתיק את הבשר כמו כן
 המתיק הלדיק הג"ל את היל"ר עד שהוא קל לדביקים
 העתידיים לבא לעבוד הש"ת בלי שום עמל ויגיע'
 וה"כ מדרגות הללו נותן הש"ת להלדיק במתנה :
וידון ויהי לי שור וחמור דהיינו שבה לי המדרג'
 הזאת ממילא שנתן לי הש"ת דשור הוא
 לשון הסתכלות וראי' דאחר שהלדיק מוכך גופו לגמרי
 אז נותן לו הש"ת שראו' ומסתכל תמיד בשמו
 הגדול והסם הויה ב"ה הולך לפניו תמיד וזהו ויהי
 לי שור דהיינו מדרג' עליוני הג"ל הויה לי ממילא
 בחסד האל יתברך שמו' וחמור רמז שגם גוף
 החומר נודרך היטב : לאן כו' רמז לכל מיני
 מדרגות כאשר נזכר בדבריו פעמים רבות : והשלחה
 להגיד לאדוני' : פי' ובהו אני פועל המשכ' להמשיך
 לב עשו למזוא חן בעיניו להגיד הוא לש' המשכ' :
 ויירא יעקב כו' וייר לו דהנה הלדיק השלם העובד
 ה' בתמימות ככל לבו אין כל אומא ולשון יכול'
 לשנות בו להרע לו ח"ו וכאשר רוחה הלדיק שהוא
 מתירא ומפחד אזי וייר לו הדבר הזה נער הוא לו
 חסו ויירא יעקב פי' שהיה מתירא ולכן וייר לו
 דאין זה מדרך הלדיק שיפחד ויירא משום דבר'
 ומה עשה ויחן את העם : דהיינו שמיד חזר בתשוב'
 והתוודה לפניו יתברך . דהי' אהנו אומרים בהווידוי
 אהנו ואבותינו חטאנו ויש ליתן טעם למה אלו
 מזכירים חטא אבותינו ויש לומר העינין הוא דנס
 אם חטא אדם אין לעשות עלמנו רשע ממש נגד
 המקטרג רק ירשיע עלמנו במקאת' וילדיק עלמנו
 במקאת' חסו שאנו תולים קאת החטא באבותינו דהיינו
 מה שאהנו חטאנו הוא ע"י אבותינו שלא קדשו אותנו
 בקדוש' שלימי' וגם זה ערמה לנו שחטאנו ובאמת
 אבותינו כבר הם צנן ערן ולא זיק להם המקטרוג
 רק שאנו תולין בהם כדי שלא ליתן פתחון פה
 להמקטרג שאהנו עלמנו חילי' עושים עלמינו רשעים'
 ומנאל בהתוודות אדם חטאיו עושה עלמנו ציוני :
 חסו שאמר כגון אלו ציונים וזהו ויחן את העם
 פי' דהיינו שלימד את העם אשר אהו שיתוודו ויעשו
 עלמם ציונים ככ"ל דהיינו מחלי' על מחלי' כי להלדיק

3rd EYE
DOES
TRUTH
CLEANLY

unfathomable
NOONE
CAN
TOUCH
YOU

GENETIC
+
HEREDITY
FALLACY
ד'טו
קצ"ב

את עלמנו צודדי' אי אפשר רק להעשות ציונים
 ואחר הווידוי והחרט' של הלדיק אזי הוא חוזר לאיתנו
 הראשון לקדושתו ומדרגתו לדבורו בקדוש' ומחשבתו
 בקדוש' חס נקרא שני מחנות דהיינו מחנה אחת
 למטה הוא הדבור הקדוש ומחנה השנית למעל' בעולם
 המחשבות : וחסו אס יבא עשו אל המחני האחת והכחו
 והיה המחני הנשאר לפליטה * ולכאורי' מלת לפליטי'
 הוא מיותר שהי' לומר השנית תשאר אך העינין יבואר
 ע"י הפסוקים המאוזרים והיינו שהתחיל יעקב אבינו
 ע"ה להתפלל קטונתי מכל החסדים כו' כי במקלי
 עברתי כו' : רמז במקלי הוא לשון קול שמתחיל' לא
 הויה לי רק הקול קול יעקב' ולא זכיתי עדיין
 לעולם המחשבות ועת' הייתי לשני מחנות רמז ככ"ל
 שזכיתי עתה לשני מדרגות לעולם הדבור ולעולם
 המחשבות ולכן אני מתפלל היליני נא כו' פן יבא
 והכני אס על צינס' דהי' הלדיק לרדף לעבוד הש"ת
 בכלל ובפרט' הכלל הוא הירא' שהיה השורש והיא
 נקראת **אם** : וגם המחשב' נקרא **אם** והמלות
 והדבורים של הלדיק נקראים צינס' * והס הפרט
 שכל דבור ודבור הוא פרט צפני עלמנו : וחסו פן
 יבא והכני אס על צינס' פי' שאני מתירא שלא יבא
 ח"ו ויבלבל את מחשבותי ויראתי שהס האס על
 הצינס ככ"ל וחסו ביראור הכתוב ככ"ל ויאמר אס
 יבא עשו אל המחני האחת והכחו פי' הגם שיכס
 אותי במחני אחת דהיינו במחשבי' שיבלבל אותי ח"ו
 והי' המחני הנשאר ר"ל אזי עכ"פ ישאר לי מחני'
 אחת דהיינו הדבור ואז ע"י הדבור אתחזק לחזור
 למחנתי הראשון דהיינו לעולם המחשב' חסו לפליטי'
 לשון דבר הנפלט מבליעתו דהיינו ע"י הדבור אוכל
 לפלוט המדרג' הראשונה' חסו שפירשי' ז"ל ע"כ
 כי אלחם עמו דהיינו עם הדבור אוכל להלחם
 ולהתחזק ולחזור לקדושתו ולמחשבתו ככתחילי' כן
 דרך הנהגת הלדיק : ואעפ"כ הוא מתפלל תמיד
 שלא יפסוק מקדושתו ומחשבתו העליוני' לעולם
 וק"ל *

או יאמר וישלה כו' מלאכים פירשי' ז"ל
 מלאכים ממש : אל עשו כו' וילו
 אותם לאמר כה תאמרן לאדוני לעשו' כה אמר
 עבדך יעקב עם לבן גרתי פי' רשי' ז"ל לא
 נעשיתי שר וחשוב' לבן אחר גרתי תרי"ג מלות
 שמרתי ויהי לי שור וחמור' פירשי' ז"ל אבא אמר
 לי מטל השמים ומשמני ארץ חו איני לא משמים
 ולא מן ארץ : ובתחומא איתא שזכר זה יוסף שנאמר
 בכור שורו הדר לו : שמעו זה משיח בן דוד שנאמר
 עני רוכב על החמור ואשלחה להגיד לאדוני
 למזוא חן בעיניך : הדקדוקים המה רבים
 אלק

פרש
DNEY
WANT
KODER
Sanne
BIG.

דברי מלי' לפניו ית"ש ששמר תר"ג מלות חכות זה יעמוד לו שיגלל מעשו: וגם דברים כפשוטן דברי ר'וי והכנעה לעשו שלא נעשיתי שר וחשוב: וזהו דבר אחר כו' תר"ג כו' ר"ל שתכניסו ותכוונו בדברים שתאמרו לעשו עם לכן גרתי שהוא יבין כפשוטו כ"ל ואתם תכוונו עוד דבר אחר דהיינו להמליך עבדיו שתר"ג מלות שמרתי. וכן ויהי לי שור וחמור ג"כ על הכוונ' של עשו יהי' משתמע כפשוטו שלא נתקיים בי ברכות אבי אבל אתם תכוונו להזכיר לפניו יתברך שמו זכות הגדיקים הגדולים יוסף ונשים בן דוד: ואשלח להגיד לאדוני למנוח חן ר"ל ויעקב היה ג"כ מתפלל לפניו עתה בדברו עם המלאכים ואמר זה אשלח. הוא העקר כוונתי להגיד לאדוני בוראי ויוצרי להזכיר לפניך זכותי חכות הגדיקים למנוח חן בעיניך והזכור חסדי אבות עלי' זכרוני לפני רחמים ולרנון חמני*.

או יאמר וישלה כו' דאיתא בגמ' לעתיד היתה"ר לגדיקים נדמי' כהר' ולרשעים כחוט השער'. ומדקדקים העולם למה נדמה לכל אחד היפך האמת דלגדיקים מהראוי' שידמי' להם כחוט השער' שלהם היה קל לכבש את ירם: ולרשעים בהיפך היה קשה להם לכבש את ירם כהר' ואימינא לפרש שכן הוא האמת לגדיקים כהר' ולרשעים כשער'. דאיתא בגמרא לא כאברהם שקרא לבנה"ק הר בהר ה' יראה' ולא כיחמק שקראו שדה ויחמק יחמק לשוח כו' אלא כיעקב שקראו בית' ולהבין באמת הטעם שאברהם קראו הר ויחמק קראו שדה יש לומר דהר' האבות רמזו על מקדש ראשון ושי ועל העתיד שיבני' במהרה בימינו' דהיינו אברהם קראו הר זה המקדש ראשון שאז היו גדיקים גדולים ההולכים תמיד בדביקות ע"ד שאמרו חז"ל טובים נפורקן של ראשונים מכריסן של אחרונים' וזה הוא רמז לעולמות העליונים אשר לית בהם תפיסה כלל כ"א במחשבי' ודביקות הוא עולם המחשבה. ולכן אמר אברהם בהר ה' יראי' דהיינו הגדיקים שיהיו במקדש ראשון יהיו יכולים לתקן הכל בדביקו' שלהם שזה רמז ראוי' דהיינו עיוני שכליות ודביקות' וזהו אשא עיני אל ההרים ר"ל לעולמות העליונים: מאין יבא עורי ר"ל מעולם המחשבי' הנקרא חין יבא עורי וזהו ועלו מושיעים בהר זיון לשפוט את הר עשו' דאת זה לעומת זה עשה אלקים: ובמדרגת הר זיון ישפוט את הר עשו' וזהו יתורן משה שיש לדקדק בפסוק ויקרא אברהם כו' בהר ה' יראה: שלכאורה מתחילי' היה ראוי' לומר בכתוב השני שליחות של שני המלאכים בזה אחר זה' ואח"כ ויקרא אברהם כו' ולפי דרכינו יחמא דכוונת אברהם אבינו ע"ה היה שיהיו יכולים לתקן

אי' שפירשי' ז"ל מלאכים ממש יש להבין למה באמת שלה יעקב מלאכים ממש אל עשו והי' די לו בשליחות אנשים ולשום דבריו צפיהם איך יאמרו לעשו ולא היה לו להטריח מלאכים' כה תאמר חן לאדוני לעשו: למה לו ליעקב לאמר צביתו בדברו עם המלאכים לאדוני: בשלמא מה שהם יאמרו לעשו יחמא שיאמרו כה אמר עבדך כו' אבל מה שדבר עם המלאכים צביתו למה לו להזכיר לקראו אדוני' ג' לעשו' הלמ"ד חין לו שחר* כך היה לו לומר כה כו' לאדוני עשו: ד' עם לכן גרתי פירשי' דבר אחר תר"ג מלות שמרתי' ור"כ מה זה שאמר למנוח חן בעיניך וכי בשביל זה ישא זה חן בעיניו דארכבה יכעיסו בדבר זה שהוא מתפאר בעלמו ששמר תר"ג מלות והוא כדי שיבין עשו שאינו מפחד ממנו: בשלמא לפירש ראשון שפירשי' ז"ל לא נעשיתי שר וחשוב הם דברי הכנע' ע"ז יונאל חן בעיניו אבל לפי דבר אחר אינו עולי' כהוגן למנוח חן בעיניך: וגם לפי המדרש שפירש שור זה יוסף כו' ג"כ אינו עולה כהוגן למנוח חן בעיניך: שדברי אלה הם ג"כ אזכר' שאין לו פחד כלל מזכות הגדיקים יעמוד לו: אך הענין הוא דהנה דרך הגדיק בדברו עם אנשים אזי הוא מדקדק בדבריו להשכיל שיהיו דבריו נשמעים במשמעותיהם אחד דברים כפשוטן לאיש המדבר עמו' שגית הוא עיקר תוכן דבר שמכווין באותן הדברים שיהיו תפלי' ותחמונים לפני המקום צ"ה וצ"ש* והכווני' דזה שמסתיר דבריו של התפילי' בהדברים שמדבר עם האדם' ואינו מתפלל תפילתו הנורד לו צפירוש' הוא למען המקטרג שלא יבין כוונתו בדבריו שמכנים בהם תפילי' ולא יקטרג עליו כי אינו יודע שזה הוא מתפלל: וע"פ הדברים האלי' יעלי' הכל על נכון: זה ששלח מלאכים ממש ולא אנשים שלוחים כי כוונתו של יעקב היה שהמלאכים ידברו אל עשו דברים כאלו שיהיו דברי ר'וי אל עשו וגם שיהיו דברי ר'ון בתפילי' ובתחמונים לפני המקום להיותם מליצי' ישר לפני המקום צ"ה עבדו ולכן היה נוח לו וטוב ליעקב לשלוח מלאכים ממש כי מי הוא האיש שיוכל להיות מליץ ישר לפני ה' כמלאך ה' לבחות: וכדאיתא באמת במדרש שהמלאכים האלי' היו מיכאל גבריאל רפאל שהם מליצי' ישר תמיד על שר'אל' וזהו שאמר יעקב אל המלאכים כה תאמר חן ר"ל באופן זה וככווני' זאת תאמר חן כל דברים אשר תדברון' דהיינו לאדוני' ר"ל שיהי' כוונתכם לדבר הכל הוא הנורא יתעלי' זכרו לעד' וגם דברים כפשוטן לעשו שיהי' דברי ר'וי' לעשו וזהו שאמר שיאמרו כה אמר עבדך כו' עם לכן גרתי' שמלת גרתי משתמע לתרי' אפי'. דהיינו שהוא

תורה
Messa
da No

אלימלך

וישלה

נועם

How to Concentrate on God

לתקן הכל בדביקות: ולכן קראו הר כ"ל ויקרא מלאך ה' שירת ויאמר הרב' ארצ' את זרעך וכוונתי לא יהיו יכולים להיות כולם במדרג' אחת גדול' ונריכין אחי' אופן אחר לתקן במדרג' קטנה לפי מדרגתם. וזה שקראו יחזק שדה דהיינו בזהמ"ק שני שלא היו לדיקים כראשונים היו לריכין לתקן שיהי' להם קיום ע"י הדבור. ובצבית שני היו בו שנחת חנם ועי"ז היה כח בעשו להיות לו אחי' בזהשד' דהיינו בזהמ"ק ע"ד ועשו יודע ליד איש שדה: וזה שהיה עשו איש שעיר הוא רמז שכתו היה ע"י שנחת חנם כמו שמלינו שאמר איזו להקב"ה שמת נתחלק לך בין איזו לאיזו. והשיב לו הקב"ה מי פלג לשטף תעלה ודרשו חז"ל בין שער לשער לא נתחלק לי' שאלמלא שני שערות יולאות בנומא אחת היו מכחישים מאור עינים ע"ש: וזה רמז השער לשנחת חנם דהיינו פירוד כמו השערות שהם מפורדים כל אחת בנומא לעלמי': והיה יחזק אבינו ע"ה רז"ל לתקן לישראל לשבר את פה עשו ע"י הדבור וזה ויאל יחזק לשוח בשד' שזה הוא לשון דיבור מהמת שבצבית שני לא היו לדיקים כ"כ כראשונים והיו לריכין לתקן במדרג' שהיא למט' מהראשונים ולכן קראו שדה רמז למדרג' תחתוני הנקרא שדה שהיא למט' ממדרג' הר כ"ל וזה וישלה יעקב מלאכים ר"ל דבורים של הלדיק נקראים מלאכים לפניו ר"ל במדרג' תחתוני שהי' לפניו תיקן יעקב: אל עשו אחיו רמז שהיפך הדינים לרחמים ע"י הדבור שלו: אר"י שער ר"ל שעי' שנחת חנם בעוה"ר הגרמז במלת שער כ"ל היה לו אחי' בזהשד': להיות שדה אדום: ונמאל לדיק דברי חז"ל לדיקים נדמי' להם כהר דהיינו הלדיקים הגדולים שעבדו את השם בדביקות תמיד הנקרא בשם הר כ"ל נדמי' להם כפי מדרגתם כהר: ולהרשעים שקלקלו ונתנו כח להשעיר הוא עשו נדמי' להם כשער לפי מדרגתם שקלקלו: וזה שאמר יחזק ראה ריה בני כריה שדה' לנכאורי' מלת ראי' אינו מובן כלל פירושו: אך לפי דרכיו יבואר ג"כ פירושו בדרך כ"ל דהיינו יחזק אבינו ע"ה היה רזה ג"כ לתקן בגלות המר' אם יהיה לדיק כזה שיעבוד בדביקות שזה נקרא בן להשי"ת יהי' כה בידו לתקן את השד' ע"י הראי' היינו הדביקות כ"ל: וזהו ראה ריה בני ר"ל ע"ד הכתוב הדודאים נתנו ריה אלו בחורי ישראל שלא טעמו טעם הטא' וזהו שאמר יעקב כי יפגש עשו אחי' ושאלך לאמר למי אתה כו' דרש"י ז"ל פי' התקין עלמו לג' דברים לדורן לתפילי' ולמלחמה: ולכאורה הוא בזהשד' שמתחילי' היה מתפלל' ואח"כ לקח דורן לשגות: ואם לא יועיל הדורן יערו' עמו מלחמ' אך כוונת יעקב היה ג"כ

לתקן לדורות הבאים וללמדם אך יתקיימו בגלות המר' בין האומות: דמעש' אבות הם סימן לבנים שיעשו כמותם וכיוון יעקב בשליחות הדורן במינים הללו עיזים רחלים כו' שיהא מרומז בדורן הזה כוונת תפילי' שלימי' להשי"ת צ"ה: וזהו כי יפגש עשו אחי' כו' ר"ל אם ירצה הקטרוג לקטרג חלילה על ישראל לאמר למי אתה ר"ל מי בכס בישראל שיוכל לומר אתה דהיינו שיבדך ברכי' כתקנה דהיינו ברוך אתה: ואנה תלך ר"ל ואנה הוא המעשים טובים אשר תהיה בהם הולך בעבודתו יתבדך שמו ולמי אלה לפניך ר"ל מי בכס שיוכל לשבר את כה הע"ז המרומז במלת אלה אלךך ישראל: ואמרתם מנחה היא שלוחה ר"ל דבר גדול יש לנו דהיינו תפלת מנחה שאנו שלוחים להשי"ת צ"ה דלתיבו לא נענה אלא בתפלת מנחה: לאדוני לעשו ר"ל צעת תפילת המנחה אז הוא התגברות כה הדינים שרונים להיות אדונים עלינו חלילי': וזהו לאדוני' לעשו דהיינו הדינים המכוונים בשם עשו רונים להתגבר ולהיות אדונים: אנו משבירים אותם ע"י תפילת מנחה. והנה גם הוא אחריו: ר"ל עוד דבר גדול יש לנו צעת תפלת מנחה שאז הוא הזיווג העליון למעלה למעלה בקומי' שלימי' כידוע: ואז שהזיווג הוא אחר בזהשד' כידוע דבבוקר הזיווג הוא פנים בפנים אבל הוא למטה אבל צעת תפילת מנחה הוא בקומי' שלימי' וזהו יפה כתנו לשבר כה הקליפות והדינים: וזהו והנה גם הוא אחריו ר"ל הגם שהזיווג הוא אז בחאוריים כ"ל אבל הוא במדרגת הוא: דהיינו זיווג עליון הנקרא הוא והבן. וזה שרמזו יעקב בזהשד' ששלח עיזים מאתים דליתא בגמרא מאי טעמא עיזין מסגין ברישא יש לומר שרמזו חז"ל על ראשי עט המתגאים על הציבור שלא לשם שמים וזהו עיזין לשון עזי פנים. מסגין ברישא ר"ל שהן ראשי עט כברייתא של עולם השוכא והדר נהורא דהיינו צביאת משיח לדיקו אז יהיה נהורא דהיינו לדיקים והוא יהי' לנו לראש. וזהו הפי' כאן עיזים ר"ל זה טעמי' לשבר כה הקליפות וזה הקטרוג דהיינו שהם עזי פנים. מאתים ר"ל יש בנו כה להמתיקם * דהני' הקליפה היא עשתי עשר: וכל המוסף גורע דהיינו העי"ן היתוסף אל תיבת שתי נעש' מיין פחות. וגם כאן תיבת מאתים אם נוסף לו אות אלף בתהילת' יהיה אמתים ונמאל האל"ף הוא מנרע שפירשו צ' אמות דהיינו סך מועטי' דעם אות אלף כמתקום הדינים דהיינו אל"ף של חדי' כמתקום הג' אותיות ד"ן. או יאמר מ"ט עיזין מסגין ברישא דהנה קודם כל מעשינו שאנו עושים להשי"ת לריכין אנו מתחילי' להתוודות על עוונותינו. וזהו עיזין ר"ל חטאים העיזין הן מסגין ברישא

י"ד

ר"י
ר"י
ר"י
ר"י

ועבדך אהבה: וזה וישלה יעקב מלאכים ר"ל האותיות והדבורים שלה יעקב דהאותיות והדבורים נקראים מלאכים כ"ל לפניו ר"ל שגם מלפנים היו האותיות האלו זכה אלל הבורא ב"ה ויעקב היה מלפנים מחמת אהבתו שהיה אוהב לכל זהו אל עשו אחיו ר"ל גם עשו ה"י שלם עמו כאחיו ע"ד אפילו נכרי בשוק: וזה ויאבק איש עמו ר"ל כמו אבק ריבית דהיינו שבדחלי אין כל אהבות שים כאלהד כישראל כגוי רק שאהבה לישראל היא אהבה שלימה ואהבה לנכרי אינה שלימה מחמת שיש בו אבק שהוא נכרי וזהו כמאן דאמר כגוי נדמה לו ולכן ויאבק עמו שה"י כמו אבק' וחד אמר כחכם נדמה לו ואש"פ לא היה אהבתו שלימה עמו מחמת שהיה יעקב מבין בו שעדיין אין שלם במדותיו והיה אוהב אותו רק מחמת החסרונות לא היה אהבתו שלימה עמו וזהו ויאבק איש עמו עד עלות השחר ר"ל עד אשר יסיר השתחררות שבו וזהו יהיה אהבתו שלימה נמלא אין כאן פלוגתא רחוק' של מ"ד השמיעו מעלות יעקב אך היה אהבתו שלימה עם כל אדם וק"ל:

או יאמר ויותר יעקב לבדו ויאבק כו' דהנה הליך השלם העובד ה' באמת הוא מסתכל תמיד ברוממת אל וגדולתו יתבדך ומתבודד עלמו במחשבתו לעלות במחשבתו ממדרגה למדרגה עד רום המעלות וגם רואה תמיד בשפלות עלמו וזוכר הטאת נעוריו כמו שכתוב וטאתי נגדי תמיד ואפילו החטאים שאינם חטאים גמורים רק כמו אבק כמו שאמר חז"ל שלשה דברים אין אדם יכול בכל יום אבק לשון הרע כו' הם לזכרון לפניו תמיד והם צעיונו כחמורות שכתמורות ומתחרט עליהם ושב בתשובה שלימה מאהבתו י"ת ותשובתו עול' עד הכסף הכבוד ונעשה הכל זכיות כמו שאמר חז"ל שזדונות נעשים לו זכיות בעושה תשוב' מאהבה: וזהו ויותר יעקב לבדו ר"ל צעת שהיה יעקב אבינו ע"ה בהתבודדות מחשבתו צדידות גמור' אז ויאבק איש עמו ודרשו חז"ל שהיה מעלים אבק עד כסף הכבוד פי' ויאבק איש היינו אבק החטאים שהם הם כל איש: כל זה היה עמו: לנגד עיניו כביל וזה מעלה האבק עד כסף הכבוד ע"ד שאמרו חז"ל גדולי תשובה שמנעת עד כסף הכבוד עד עלות השחר פי' עד שהעלה הכל לפני השכיני כנסת ישראל הנקראת חילת השחר:

או יאמר ויאבק איש עמו שזה המלאך היה המקורג שלו שהיה רואה לתחום עמו ותופסו בחזה הטף ולא מלא צידו שום חטף וזוין התחיל לקטרנו באבק אשר בידו

ברישא אנו מתוודים בתחילי כברייתא של עולם השוכא והדר כהורא וזהו ג"כ הפי' עזיס ר"ל החטאים הם נמתקים ע"י מאתים כ"ל ע"י אות אל"ף הם נמתקים רחלים רמו שיש בישראל יראים ותלמים רמו רחלים שהם כרחל לפני גזוזה בירא' שלימה גמלים מניקות ר"ל גם יש בנו הפשוטי עם שהם גומלי חסדים המניקים לומדי תור' ומחזיקים אותם וזהו וננייהם אל תקרי בנייהם אלל בונייהם הם הלומדי תור' הנקראים בונים פרות רמו להנדיקים השלמים ההולכים בגבור' וממתיקים הגבורות בגבורה כדאיתא פרה אדומה אשר אין בה מוס ר"ל שאין בהם מוס ומנוקים מכל הטף הם ממתיקים את הפרה אדומ' הם הדיינים אתונות רמו למשיח נדקינו שיבא במהר' בימינו ע"ד הכתוב חוסרי לגפן כו' בני אתונ' שדרשו חז"ל שקאי על משיח ע"י רוכב על החמור: דהיינו זכות המאמינים באמת בביאת משיחנו ומחכים בכל יום יעמוד לנו לשבר כח הקליפות והדיינים ולקיימם בית מקדשינו במהר' בימינו כמו שקראו יעקב אבינו ע"ה בית אל שיבנה במהרה בימינו אמן *

או יאמר וישלה כו' צלירוף הפסוק ויאבק איש עמו כו' ופירש"י ז"ל שהיו מעלים אבק: ואיתא בגמ' חד אמר כגוי נדמה לו: וחד אמר כחכם נדמה לו ולכאורה הוא פלוגתא רחוקה: ונראה לפרש בהקדים לפרש הפסוק לרופה אמרתך מאוד ועבדך אהבה * דהנה הליך נענה בתפילתו כשהוא מתפלל על החולי וכדומה: ולכאורה הוא כמו השתנות אלל הבורא הפשוט אמיתי חלילה * אך השורש הוא דהנה השי"ת ב"ה ברא את האותיות והם זכה אלל הבורא ב"ה והנדיק הוא מזרף את האותיות האלו שהיו נקראים כרזונו דהיינו התפילה שהנדיק מתפלל הוא ע"י לרופי אותיות שהוא מזרף אותם ונמלא אין כאן שינוי חלילה שהאותיות היו ג"כ מתחילה רק שהוא מזרף אותם ואם תראה לומר למה דווקא הנדיק נענה בתפילתו כמו שאמר: חז"ל מי שיש לו חולה בתוך ביתו ילך אלל חכם ויתפלל כל אדם יתפלל והיו האותיות מזרפים * אך מחמת שהתורה הקדוש' נבואת באהבה כאלמר הבורח בעמו ישראל באהבה: והנדיק ג"כ אוהב את השם ואת כל אדם בעולם ע"ד שאמר ר' יוחנן מעולם לא הקדמני אדם שלום בשוק אפילו נכרי' ולא כן הוא מדה כל אדם ולכן גם האותיות אינם נטרפים אלל על ידי הנדיק האוהב לכל * וזהו לרופה אמרתך מאוד ר"ל האותיות העליונים הם מזרפים ממילא בכחו ע"י הנדיק האוהב לכל מזרפים לפועל זהו

LOVE engorge - WANT leave & revenge

אלימלך

וישלה

נועם

הוא הנפש השכלית אשר נתן השי"ת בלדס וכל תשוקתה אינה רק לעבודת הבורא לעלות לשורש' למקום מחצב' העליון * והיא נקראת אשת חיל אשה טוב' מתני' טובה לבעלי' שעי' יכול האדם לבוא למדרגות גדולות לאין קץ ותכלית' והבזוהר בעבודת הבורא באמת אין לו שום מניעה בעבודתו ית"ש אפילו מאשתו ממש ארצה היא ג"כ מסייעתו כמאמרם בראות ה' דרכי כו' ישלים עמו זו אשה : והם נקראים שתי נשיו של אדם * וגם יש לאדם שתי שפחות הם הנפש הבהמיות והיאה"ר ושתי אלה הם מניעי' לעבודת הבורא יתעלה אבל כשאדם מקדש ומטהר עלמו ומשבר תאוות הגשמיות והיאה"ר אזי הכל מסייעין לו והוא מוילא יקר מזולל וגם היאה"ר נעש' טוב ועובד ה' בשני יריו בי"ט וביאה"ר וגם הנפש הבהמיות המציא' אותו לתאוות הגשמיות היא מסייעתו כי הוא מקדש עלמו במותר לו באכילתו ושתייתו ובכל תעשיותו כמלא הוא מעלי' הכל אל הקדוש' העליון' והוא ויקח את שתי נשיו ואת שתי שפחותיו' ואת אחד עשר ילדיו' רמז להס"א כידוע דהקליפ' הוא י"א בסוד עשתי עשר יריעות עיזים' ואת זה לעומת זה כו' ליונו השי"ת להקריב י"א סימני קטורת כדי לבטל אותם וכל ה"ל היה יעקב אבינו ע"ה בלדקתו בתולדות המעשים טובים אשר עשה היה מעלה את הכל לעולמות העליונים והוא יעבור את מעבר יב"ק רמז' לג' שמות הקדושים הוי' אהי"ה אד"ני שמספרם יב"ק זה ג"כ הפי' ויעברם את הנחל היינו נחל העליון והבן *

יקח מן הבא בידו מנח' יש לרמוז היות שמנח' התגברות הדינים ר"ל ורדיק כאשר לריך להגיל עלמו מאיזה רשע אשר קם עליו אזי משרי' עליו' הדינים היואלים בעת מנח' : ולו' אליהו ג"כ עשה נקמה בניבאי' העלל בזמן ההוא זה היה ג"כ כוונת יעקב בזמנתו להשרות הדינים על עשו לבטלי' יוכל לעשות לו רע ולא זה בלבד היה כוונתו כ"א גם שמנח' היא אותיות מנוחה והיא אותיות מתני' יהיו מחנות וכחות מלאכים מסייעים אותו להגילו מיד עשו אחיו ויהיו לו מנוח' ממנו : והוא ויקח מן הבא בידו מנח' פי' מכל מה שבידו פי' בכחו ורשותו לרמוז בזמנ' את הכל כיוון זה וזה הללו נגדו וק"ל :

יעקב נסע סכת' ויצן לו בית פי' עיקר עבודתו של יעקב אבינו ע"ה היה תמיד ביחודים והדביקות הנרמז בחיבת סכת' המרמזת על היחוד כידוע ואף שהיה לריך לחשוב בעיני ביתו והוא לא היה מעיין בהם בעיקר מהשבתו אלל' בהבני' בעלמא והוא ויצן לו ביתו הבנה ולמקנה עשה

צידו ויעקב אבינו ע"ה עשה תשובה תיקף כדרך הלדיקים וזוה נתעלה האצק ההוא עד הכסא הכבוד וזה שאמרו חז"ל מלמד שהפעל אצק עד כסא הכבוד וכך הוא תמיד שהבט"ד מהור למנח' עליה בהלדיק והוא לריך לזה תמיד הרהורי תשובה להעלות אותו אצק עבירות. והוא עד עלות השחר פי' שכך הוא תמיד שמאצק היאה"ר עם האדם ועומד עליו לופה רשע ללדיק כו' ה' לא יעזבו כו' עד איה"ה עלות ישראל למעלי' ויבא גאולתינו מהרה ולא יעבור קות הטומאה מן הארץ ויבטל אז המלחמ' בין אדם ובין יצרו עד עלות השחר שחר הוא מלשון דריש' שידוש ה' אותנו' וירא כי לא יכול לו כו' ויגע בצק ירכו כו' להיות שכתבו הפוסקים על מה שאין מזכרין על הביאי' הלא חסור להנות מעוה"ז בלא צרכה ואמרו ע"ד שא"א להיות בלא תערובות הי"ר הרע בתוכו לכך אין מזכרין עליה ונמלא הסכימו שאי אפשר שיהיה זיווג בלא תערובות והוא ויגע בצק ירכו שם היה לו אחיזה מחמת שאי אפשר להזר בה ויאמר שלחני כי עליה השחר פי' לעתיד יבקש הבט"ד מישראל לאמר היחי' לי בזה ותשלחוני מאתכם כך כמו שהוא כי כבר לא שלוש בנו ויר' להפטר כך ויאמר לא אשלחך כ"א ברכתני פי' שתחזור לנו את כל הברכות שהפסדתנו שעי' לא היה לנו הברכות האלי' מחמת שהיית לנו לשטן ולמקטרג ויברך אותו שם שעי' כרלוס *

קטונתי מכל החסדים ומכל האמת כ"ל דהנה כתיב גומל נפשו איש חסיד דהיינו הלדיק העובד השם באמוני' הוא גומל לנפשו ואמת הוא מדרגת יעקב כמו שאמר תתן אמת ליעקב * ואמר יעקב קטונתי מכל החסדים ומכל האמת פי' קטונתי ממדרג' זאת שהייתי איש חסיד ואמת ועכשיו נפלתי ונחסרתי ממדרג' זו' כי במקלי כו' פי' וכל זה היה לי שקטנתי ממדרגות אלו : מחמת שהייתי מיקל לעלמי' באיזה דבר : עברתי את הירדן פי' וגם זאת שעברתי ממדרג' זו' שהיה בידי להמתיק הדינים לזה רמז ירדן' ירד דין' ועכשיו עברתי ומלפתי ממדרג' זאת שאיננו אוכל להמתיק הדינים : והוא שנאמר יבטח כי יניח ירדן אל פיהו הנאמר בלוייתן' דלוייתן רמז על הלדיק השלם שהוא דבוק ונלווה להשי"ת ב"ה והוא יבטח פי' הלדיק הזה הוא בעוה' כי יניח ירדן ר"ל שגיה לירד הדינים : אל פיהו ר"ל בפיו הקדוש וק"ל :

ויקח את שתי נשיו ואת שתי שפחותיו כו' כ"ל דהנה שתי נשים יש לאדם אמת היא האשה אשר ליווה הבורא יתעלי' לקחת לפרות ולרבות : והשי"ת היא נשמתו הקדושה

PROOF-15
these
works
(11)
which
ENDS
WARS.

STARTED
with
NOTHING
3 TIMES
LAST
ELECTIONS
WALKS
LOSS of
EVERY
THING

Humblety
+
Acceptance

1919
PEACE
קיר
קרב
idea
BUT
Jealousy
מריבות
CREATED
DEAN
of Jerusalem
מלחמה

צלי הפסק היה בעל מהמלאות מהמורא ופחד ורעה
הבא לאדם עי"ז : לכן השם ברחמיו נתן לנו התר"ג
מלות שעוסק בהם בגופינו לעזרתו והם תועלת
לאדם שיהי אפשר לו לקיים צדיקותו י"ת וזהו
וישז יעקב בארץ מגורי אביו מגורי לשון ויגר מואב
דהיינו שהיה לו ישיב ועכבה במדרג' זאת תמיד
להיותו בירא' ופחד יראת ה' אביו שבשמים : בארץ
כענן ר"ל ע"י שהי' עובד בגופו ועסק בתורתו
ובמלותיו י"ת תמיד . ארץ כענן רמז להגוף עי"ז היה
באפשר לו שיתקיים צדיקותו והסתכלו ברוממות אל
י"ת במחשבו . וזהו ישי שלום בחילך ר"ל שתרא' שיהי'
השם שלם ליחדם לאחד כנ"ל חילך רמז לעולמות
העליונים וקראים חיל ע"ש ששם כל חיל לבא מרום .
ושלום בארמנותיך ר"ל ע"י שיהיה שלום בארמנותיך
דהיינו בגופך בכל אברים לעסוק במלותיו י"ת עי"ז
תהי' דבוק בו י"ת ליחד שמו יתברך ויתעלה לעד
ולנצח נצחים אמן והבן *

אלה תולדות

יעקב יוסף ירא' לפרש ע"ד
הרמז דהי' אהנתו בגלות
המר הזה דוויין וסחופים וחוקים בדוחק השפעות
שנתמעט' מישראל בעו"ה : והש"ת ברוב רחמיו כביכול
עמו אכזי בזה : והשכין שכינתו בתוכו והיא
המקיימת אותנו בהשפע' הניתן על ידה : כמו
שהבטיח השם יתברך לאברהם אבינו ע"ה כה ישי'
זרעך פי' השכיני בקראת כה תהי' עם זרעך תמיד :
וזהו שאמר השי"ת לאדם הראשון : איכה : איי כ"ה
דהיינו ארץ גרמת גלות השכינה ואי' תפנה עלמה
בגלות . וזהו אלה תולדות יעקב ר"ל ההשפעות
הבאות מעולם הנקרא יעקב : הם באים ע"י השכיני'
הנקרא יוסף והוא תפילת מוסף לשון הוספה מהמת
השפעת' בזה בקושי בזה גדול שאנחנו מוסיפים כה
על כה להויר השפע' אלינו : בן שבע עשר' שנה
ר"ל בגלות המר אשר בכל ארסו לו זר שנער גדול
לשכינה שאנחנו דחוקים כנ"ל והשם הוי"ה הוא
בקטנות גימ' שבע עשר' ואפ"כ הוא גימטריא ע"ב
להשפיע עלינו כל טוב . וזהו ויוגד לתמר לאמר
כו' : דהשכיני' נקראת תמר . דאיתא בזהר הקדוש
דתמר הוא דכר ונוקבא . וי"ל דמשום הכי נקראת
תמר ע"ש תמר דהשכיני' היא המשפעת לעולמות
העליונים המעשים טובים של ישראל ואחר כך
מקבלת השפעה מעולמות העליונים ומשפעת
לישראל ולכן נקראת תמר . דהיא דכר ונוקבא
שמשפעת לעולמות העליונים ומקבלת השפעה
לישראל : וזהו שרמזו חז"ל מועכת של בית
ר' תמר שמן : דרבי ע"ה היה דואג
תמיד

Do it
Push
NEED
more
Growth
Pain

Teddlbaum
תמר

עשה סכי פי' עיקר קנינו דהיינו לקנו' עוה"ב היה
רק יחודים והדביקות והבן : משנה החוטט בגדיש
לעשות לו סוכה כי ידוע שסוכה היא יחוד ואמר
כשהלדיק הגדול רוצה לקרב ולהתחבר לעלמו את
הכל בשים כדי לעשות יחוד עמם זה אינו יכול
לפעול כי כל אחד רריך לעבוד בעלמו היטב לבא
אל היחוד האמת וזהו החוטט בגדיש לרמוז על כל
העולם הנקרא גדיש פסולה משום תעשה פי' אתה
תעשה בעלמך ולא מן העשויה על ידי אחרים וק"ל :

פרישת יושב

יושב יעקב בארץ מגורי אביו כו' נ"ל בזירוף
הפסוק יהי שלום בחילך שלום
בארמנותיך דאיתא בגמרא מיום שנברא העולם לא
היה אדם שקרא להקב"ה אדון עד שבא אברהם
אבינו ע"ה וקראו אדון לכאורי' מנה רבותא בזה
שקראו אדון : אך נראה דהנה אהנו לריכין
ליחד השני שמות הוי"ה ואדני ואז נקרא שמו
יתברך אדון ע"ד שאנו אומרים אל אדון על כל
המעשים . דאל הוא חסד כמש"ה חסד אל כל
היום וע"י שאנו מייחד' שמו ית' אנו גורמים
וממשיכים החסדים והרחמים לעולם . וזהו אל
ר"ל כאשר אנו מעוררים החסדים ע"י שאנו
מייחדים שמו ית' אז הוא אדון על כל המעשים :
וזהו ויהי צהיכל קדשו הם מפניו כל הארץ שהשם
אדניי הוא הסיכל להשם הוי' ב"ה כידוע ובשעת
שנתיחד שמו הגדול צהיכל קדשו דהיינו היחוד
בשם אדניי : ה"ס מפניו כל הארץ ר"ל ה"ס
בגמטריא אדניי היינו שאז נקרא אדון על כל
הארץ . וזהו ואדם אין לעבוד האדמה * פי' אדמה
הוא לשון אדמה לענין שרריך האדם לדמות האור'
ליוצרו ליחד כל העולמות למעלה ליחדם לאחד
ית"ש ויתעלה : וזהו ואדם אין לעבוד האדמה
פי' שלא היה עדיין אדם שיוכל ליחד העולמות כנ"ל .
לכן ואד יעלי' מן הארץ רמז שלא היה נקרא הקב"ה אז
אדון וזהו רמז ח"ד שהוא רק ב' אותיות משם אדניי'
עד שבא אברהם אבינו ע"ה והשכיל בשכלו הן ועבד
את השם בזהב וזהו ליחד שמו ית"ש הוי"ה באדני'
כנ"ל ואז היה נקרא אדון כנ"ל והי' עיקר העבוד'
שע"י יתיחד שמו יתברך הוא ע"י הסתכלות ברוממות
אל יתברך וגדלותו . במורא ופחד הבא לאדם ממילא
בהסתכלו גוראותיו ונפלותיו : וי"ת למה נתן השי"ת כל
התר"ג מלות לעסוק בהם : נעבוד אותו במורא ופחד
ע"י הסתכלות ברוממותו ית"ש כיון שזה היה עיקר העבוד'
במחשבו' אך אם היה האדם מסתכל ברוממותו תמיד

To
KEEP
BUT